

рација ќе ми речеа да ја изрецитирам песната за Марко Крале и други народни песни. Кога ќе ја завршев песната од големо задоволство ме штипнуваа и тоа многу силно, што и денес болот го паметам, ама, затоа секогаш ме наградуваа со една карамела, локум, бомбона и др (стр. 285-297- извор: ред.бр. 2).

Јорда Спироска е првата жена од Тетовско која доби возачка дозвола и го возеше нашето патничко возило Фиќо 650 на Фабриката Застава од Крагуевац.

Јорда Спироска почина на 12.11.2002 година, а погребана е на Градските гробишта Бутел во Скопје, а не на гробиштата Булино во Лешок, каде со тато го поминаа најголем дел од животот.

Нашите служители во училиштето во Лешок

Зарем може да ги заборавам и да не ги споменам и нашите служители. Ние, сите деца се сеќаваме на ликовите и доброто однесување на нашите служители Сабит и Ќемал од Слатина.

Служители Сабит и Ќемал ни делеа леб и топол чај и млеко, ни ги ложеа ќумбињата во училиниците со дрва и ќумур во зима и кога беше ладно. Сабит ни беше служител во прво и второ одделение, а во трето и четврто одделение служител ни беше Ќемал. Многу жалам што не располагам со повеќе податоци и не дојдов до квалитетни фотографии од Ќемал и Сабит.

Сабит

А може ли да ги заборавиме и да не ги споменеме и служителите Сабит и Ќемал од Слатина. Секоја помисла во јаве или на сон за нашето школување во Лешок, е поврзано и со учителките и со служителите, а секоја асоцијација со школото ја поврзуваат со училишното звонче за почеток на наставата, а најповеќе се потсетуваме на звукот на звончето за одмор и за завршување на последниот час.

Служителите ги чистеа училиниците, ходниците и дворот, цепеа дрва и го палеа огнот кога беше ладно. Се сеќавам дека Ќемал во зима и во ладниот период пред да дојдеме во Школо го палеше огинот во ќумбињата (со дрва и со ќумур). Огнот во ќумбето бботеше и училиницата беше топла како бања. А може ли да заборавиме кога ќе дојдеше време за ужинка. Ќемал стоплил млеко или чај и ние наредени секој со своето канче (чапче) кои ги донесовме од дома, со голема лажица-кутлача ни ставаше млеко во канчето (чапчето). Понекогаш ни делеше сирење-помаранџа боја од помошта од УНРА. Незаборавен е Ќемал кога ни делеше леб. Имено во една кошница Ќемал исекол со нож парчиња леб од векната-сомуност и на секое дете ни даваше по едно парче. Пред да ни подели лебче и млеко ќе викнеше: *Деца, ајде краинка - срединка.* Ние децата ќе се буткавме кој да дојде прв да добие краинка, оти во краинката имаше повеќе леб. Ама, Ќемал од Слатина ќе викнеше: *Деца наредейте се и бидейте мирни и не се туркајте (тискајте).* Тој што ќе се турка (тиска) ќе добие срединка, а тој што е мирен,

ќе му дадем краинка. И, навистина така и правеше за да не дисциплинира. Јас бев мирен и не се буткав и не се карав со децата и кога ќе дојдев на ред Кемал многу пати ми даваше краинка. Бидејќи Кемал беше многу фин, мирен, работлив и многу добар кон децата, одлучив да го ставам и него во оваа книга.

Сабит и Кемал заслужија да влезат во книгата на незaborавот, за што Јас сум им вечно благодарен, ама благодарни сме и сите ученици. На секоја Средба, ние, учениците покрај учителките Рада, Јелица и Оливера, секогаш ги споменуваме и служителите Сабит и Кемал и се присетуваме на разни доживувања.

X X X

Јас, Митко Спироски, поради големата почит кон Моите први учителки од Лешок, на 23 Октомври 2001 година во дневниот весник **ДНЕВНИК**, објавив Помен-Соопштение, по повод годишнината од смртта на нашата учителка Рада Симовска од Тетово, во мое име и во име на моите соученици од Генерацијата 1949/50 од Лешок.

Преку овој помен кон учителката Рада, симболично ја исказжав Мојата и почитта на учениците од Генерациите, кои учеле во Лешок, кон нашите учители и мајки и баби, кои ни го дадоа образоването и воспитувањето.

ДНЕВНИК, ВТОРНИК, 23 ОКТОМВРИ 2001

†СООПШТЕНИЕ

Повод за поменот се 6 години од смртта (20.10.1995) и 89 од раѓањето на нашата драга учителка

Ние, Твоите ученици од генерацијата 1956/59 од основното училиште од Лешок и учениците од сите други генерации заедно со нашите потомци, вечно ќе се сеќаваме на благородниот и топол лик и бескрајно сме благодарни за воспитувањето и образоването што ни ги пренесе.

Луѓето со потекло од Лешок, без разлика каде живеат, нема никогаш да заборават дека го посвети целиот свој живот за издигнувањето на образовното, воспитното и културното ниво на твоите ученици - како свои деца и високо ја вреднуваат твојата заслуга што од едно мало место произлего голям број на образовани луѓе, за што сме поносни и горди.

Со почит
Твојот ученик **Митко Спироски**
и учениците Душан, Раде, Тодор, Дафинка, Трајче, Рада, Санко...

РАДА СИМОВСКА
1912 - 1995
учителка во ЛЕШОК

Дневник, 23 Октомври 2001 година, објавен помен за Рада Симовска, учителка во Лешок